
ОГНЕННАТА ТАЙНА.

Събужда се страстта.

Порочни съдъ на щастието политна да се разбие
И въ писъка на жаждущи желания да се опие.
Разкжсана, ноцъта
Гори катъ алени пѣтна отъ свѣжа кръвъ,
И въ нея хищно се прѣплитатъ безумие и грѣхъ.

Разкриватъ се запалени завѣси,
Политва стрѣвно жаждущата плътъ,
И мракътъ оживѣва: красивъ и мамящъ, на всѣки кръстопжтъ —
Очаква обнаженный грѣхъ.

Запалватъ се и всички лѣсове. Просвѣтватъ безднитѣ,
Рушатъ се висинитѣ. Запалени отпадатъ и призвѣзднитѣ
Колони. . . и тайната: погасва. . .
И нѣкой кървавъ духъ димящото сърдце на яркий мигъ отнесе..

Спи наситена страстта.

Отломки отъ съкровище разбито стенатъ
Въ прозрачността на бѣлий день.
Надъ тѣхъ отпадатъ тихо златнитѣ листа
На закъснели въжделения, просвѣтнали лѣниво
Изподъ руини и натегналъ сънь. Обезлюденъ,
Свѣтътъ е гробница, която чака пролѣтъ.